Standardy Ochrony Małoletnich

Standardy Ochrony Małoletnich pdf.

Zasady relacji pacjent-personel skierowane do dzieci pdf.

Telefony zaufania pdf.

STANDARDY OCHRONY MAŁOLETNICH W SAMODZIELNYM PUBLICZNYM ZAKŁADZIE OPIEKI ZDROWOTNEJ W ŁUKOWIE

§ 1.
WSTĘP

Na podstawie art. 22b i 22c ustawy z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym w Samodzielnym Publicznym Zakładzie Opieki Zdrowotnej w Łukowie opracowano i wdrożono Standardy Ochrony Małoletnich.

Cel Standardów:
1. określenie warunków skutecznej ochrony małoletnich przed różnymi formami przemocy;
2. ustanowienie zasad zapewniających bezpieczne relacje między małoletnim, a personelem SPZOZ
w Łukowie oraz kroki, które należy podjąć w sytuacji podejrzenia krzywdzenia małoletniego bądź też powzięcia informacji o jego krzywdzeniu;
3. zapewnienie poszanowania zasady równego traktowania małoletnich w zakresie dostępu do świadczeń zdrowotnych, zasady kierowania się w działaniach najlepszym interesem małoletniego, w tym zasady wsłuchiwania się i uwzględniania opinii małoletniego, zgodnie z jego wiekiem i dojrzałością.

§ 2.
DEFINICJE

Krzywdzenie dziecka – działanie lub zaniechanie, które może przybrać formę:

a) popełnienia przestępstwa na szkodę małoletniego albo
b) popełnienia czynu karalnego na szkodę małoletniego albo
c) innego działania/zaniechania na szkodę małoletniego, w tym polegające na zaniedbaniu jego potrzeb życiowych;

Małoletni / małoletni pacjent / dziecko – każda osoba do ukończenia 18 roku życia.

Opiekun dziecka – rodzice, opiekunowie prawni oraz inne osoby, którym sąd powierzył sprawowanie opieki nad dzieckiem;

Personel – pracownicy oraz osoby współpracujące z SPZOZ w Łukowie na podstawie umów cywilno-prawnych, B2B, stażyści, praktykanci i wolontariusze;

Procedura „Niebieskie Karty” – narzędzie, którego celem jest zapewnienie bezpieczeństwa osobie doznającej przemocy domowej, a także współpraca przedstawicieli różnych instytucji i podmiotów które są zobowiązane do reagowania w przypadku uzyskania informacji o wystąpieniu przemocy domowej;

Przemoc domowa – jednorazowe albo powtarzające się umyślne działanie lub zaniechanie, wykorzystujące przewagę fizyczną, psychiczną lub ekonomiczną, naruszające prawa lub dobra osobiste osoby doznającej przemocy domowej, w szczególności:
1. narażające tę osobę na niebezpieczeństwo utraty życia, zdrowia lub mienia,
2. naruszające jej godność, nietykalność cielesną lub wolność, w tym seksualną,
3. powodujące szkody na jej zdrowiu fizycznym lub psychicznym, wywołujące u tej osoby cierpienie lub krzywdę,
4. ograniczające lub pozbawiające tę osobę dostępu do środków finansowych lub możliwości podjęcia pracy lub uzyskania samodzielności finansowej,
5. istotnie naruszające prywatność tej osoby lub wzbudzające u niej poczucie zagrożenia, poniżenia lub udręczenia, w tym podejmowane za pomocą środków komunikacji elektronicznej;

SPZOZ w Łukowie – Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej w Łukowie;

Zgoda opiekuna dziecka – zgoda co najmniej jednego z rodziców dziecka/opiekunów prawnych –
w przypadku spraw istotnych dla dziecka – w przypadku braku

porozumienia miedzy nimi należy poinformować opiekunów o konieczności rozstrzygnięcia sprawy przez sąd rodzinny.

§ 3.
WERYFIKACJA PERSONELU
ZASADY BEZPIECZNEJ REKRUTACJI

1. W ramach rekrutacji prowadzona jest ocena przygotowania kandydatów do pracy z małoletnimi oraz sprawdzane są ich referencje. Pod uwagę bierze się m.in. wykształcenie, uprawnienia, kwalifikacje zawodowe oraz przebieg dotychczasowego zatrudnienia.
2. Każdy członek personelu mogący mieć kontakt z dziećmi (m.in. w związku z udzielaniem świadczeń zdrowotnych lub uczestnictwem w ich udzielaniu) podlega na etapie rekrutacji/zatrudnienia/przyjęcia na staż/praktykę/wolontariat kontroli w Rejestrze Sprawców Przestępstw na Tle Seksualnym z ograniczonym dostępem oraz ma obowiązek przedstawienia informacji z rejestru karnego polskiego i/lub zagranicznego (w przypadku cudzoziemców), oświadczenia o państwach zamieszkania w ciągu ostatnich 20 lat oraz oświadczenia o niekaralności, gdy uzyskanie informacji z zagranicznego rejestru karnego nie jest możliwe (nie ma takiego rejestru lub informacja nie jest wydawana).
3. Zatrudnić można jedynie osoby, które nie figurują w ww. Rejestrze.
4. Informacje oraz oświadczenia, o których mowa w pkt. 2 przechowywane są w aktach osobowych pracownika lub w analogicznej dokumentacji dotyczącej osoby współpracującej na podstawie umowy cywilnoprawnej, B2B, stażysty, praktykanta, wolontariusza.

§ 4.
EDUKACJA PERSONELU

SPZOZ w Łukowie zapewnia personelowi edukację na temat:
1. ochrony małoletnich przed krzywdzeniem;
2. pomocy małoletnim w sytuacjach ich zagrożenia oraz

rozpoznawania symptomów krzywdzenia;
3. stosowania adekwatnych do sytuacji procedur interwencji prawnej w przypadku podejrzenia krzywdzenia;
4. odpowiedzialności prawnej personelu zobowiązanego do podejmowania interwencji;
5. stosowania procedury „Niebieskie Karty”;
6. przestrzegania praw pacjenta;
7. bezpieczeństwa relacji personelu z małoletnimi (w tym edukację uwzględniającą wiedzę o zachowaniach pożądanych i niedozwolonych w kontaktach z małoletnimi);
8. zasad bezpiecznego przetwarzania udostępnionych danych osobowych;
9. opartej na szacunku komunikacji z dziećmi i ich opiekunami.

§ 5.
ZASADY ZAPEWNIAJĄCE BEZPIECZNE RELACJE MIĘDZY MAŁOLETNIM PACJENTEM, A PERSONELEM, W SZCZEGÓLNOŚCI ZACHOWANIA NIEDOZWOLONE WOBEC MAŁOLETNICH

Zasady ogólne

1. Naczelną zasadą wszystkich czynności podejmowanych przez personel jest kierowanie się dobrem i najlepszym interesem dziecka oraz troska o jego bezpieczeństwo.
2. Personel zobowiązany jest do przestrzegania przepisów prawa powszechnie obowiązującego, a w szczególności do bezwzględnego przestrzegania praw pacjenta.
3. W każdej interakcji z małoletnim pacjentem personel bierze pod uwagę jego wiek, sytuację medyczną, możliwości poznawcze i indywidualne potrzeby.
4. W kontakcie z małoletnim pacjentem i jego opiekunami personel ma obowiązek zachować życzliwość, empatię, szacunek, wrażliwość kulturową oraz postawę nieoceniającą.

Komunikacja z pacjentem

1. Personel podczas kontaktu z małoletnim pacjentem powinien mu się przedstawić, określić swoją funkcję i rolę.

2. Personel powinien przekazać informacje na temat tego, co jest powodem wizyty pacjenta w podmiocie leczniczym, co się z nim dzieje lub będzie dziać oraz sprawdzić czy dziecko rozumie sytuację i skutki działań medycznych lub terapeutycznych.
3. W rozmowie z małoletnim pacjentem warto zwracać się do niego po imieniu w preferowanej przez niego formie.
4. Prowadząc komunikację ze współobecnymi opiekunami lub osobami z grona personelu należy pamiętać o obecności małoletniego dziecka tzn. m.in. nie omawiać sytuacji dziecka ponad jego głową, ignorując jego obecność.
5. Personel powinien starać się informować pacjenta na bieżąco o jego stanie zdrowia i podejmowanych czynnościach medycznych. Pamiętajmy, że pacjent powyżej 16 roku życia ma prawo do pełnej informacji i decydowania o procesie diagnostyczno-terapeutycznym.
6. Informacje powinny być przekazywane w prosty i przystępny sposób. Forma przekazu i treść powinny uwzględniać wiek pacjenta, jego sytuację, stopień rozwoju oraz dojrzałości emocjonalnej.
Nie zawstydzajmy pacjenta używając skomplikowanego języka i terminów medycznych, których może nie zrozumieć.
7. Jeśli mamy wątpliwości czy pacjent nas zrozumiał, zapytajmy. Upewnijmy się także, że pacjent wie, że może zadawać nam lub innym członkom personelu pytania. Każdą wypowiedź pacjenta należy traktować z uwagą, odpowiadając na pytania zgodnie z prawdą i dostosowując komunikat do jego możliwości.
8. W przypadku dzieci z niepełnosprawnością, należy zapewnić optymalne i właściwe ze względu
na rodzaj zaburzenia warunki przeprowadzenia badania czy zbierania informacji. Należy dostosować sposób komunikowania się do poziomu intelektualnego i emocjonalnego dziecka.
9. W miarę potrzeb należy zapewnić komunikację pacjentom ze szczególnymi potrzebami pacjentom niesłyszącym, poprzez dostęp do tłumacza języka migowego, tłumacza dla pacjenta obcojęzycznego, a w przypadku dzieci komunikujących się niewerbalnie korzystać z form komunikacji alternatywnej.

10. Personel powinien uszanować prawo małoletniego pacjenta do zmienności jego nastrojów, zmienności jego zdania, w szczególności stanowiących następstwo nowej sytuacji, w jakiej się znajduje w związku z wizytą w Szpitalu.

Poszanowanie intymności

1. Podczas wykonywania procedur medycznych należy zadbać o poszanowane intymności i godności pacjenta, a także zapewnić odpowiednie warunki do przeprowadzania badania i do wykonywania czynności o charakterze higieniczno-pielęgnacyjnym.
2. W trakcie realizacji świadczenia medycznego należy odsłaniać ciało pacjenta partiami. W salach wieloosobowych należy w miarę możliwości korzystać z parawanu, w gabinetach przyjmować pacjentów pojedynczo.
3. W trakcie badania dziecku powinien towarzyszyć rodzic/opiekun lub inna osoba z personelu.
4. Kontakt fizyczny z dzieckiem, który jest niezwiązany z udzielaniem świadczenia medycznego, może odbywać się wyłącznie za zgodą dziecka i zgodnie z jego potrzebą. Zanim przytulisz, pogłaszczesz czy weźmiesz dziecko na kolana, aby np. je pocieszyć lub uspokoić, zapytaj je, czy tego potrzebuje.
5. Personel powinien szanować potrzeby hospitalizowanego pacjenta małoletniego, w tym prawo do odpoczynku np. snu, ciszy nocnej, przyciemnionych świateł w nocy.

Współpraca z rodzicami/opiekunami

1. Nie należy ograniczać możliwości pobytu rodzica przy dziecku w trakcie leczenia. Nie powinno lekceważyć się tego, że rodzic zna potrzeby, zachowanie i upodobania dziecka.
2. Personel w miarę możliwości współpracuje z opiekunami małoletnich pacjentów w procesie przygotowania ich do udzielenia im świadczenia medycznego, czy uspokojenia, w związku z czym zaleca się prowadzenie rozmów na temat tego, co małoletni pacjent lubi, co go uspokaja, na co reaguje niekorzystnie, a na co pozytywnie.
3. Rodzic/opiekun powinien być na bieżąco informowany o

przebiegu procesu diagnostyczno-terapeutycznego małoletniego pacjenta, informacje powinny być przekazywane w prosty i przystępny sposób, aby mogły być przez niego zrozumiane – odpowiadajmy na pytania i upewnijmy się, że rodzic ma poczucie otwartości na możliwość zadawania pytań.
4. Personel powinien informować pacjenta i jego opiekunów o zasadach obowiązujących w podmiocie leczniczym, podkreślając znaczenie ich przestrzegania dla minimalizowania dyskomfortu wszystkich pacjentów oraz zachęcać do czytania informacji m.in. regulaminu oddziału, regulaminu odwiedzin oraz niniejszych zasad.
5. Personel powinien zachować wyrozumiałość dla rodziców/opiekunów – pamiętajmy, że często znajdują się oni w obcym otoczeniu i dużym stresie.

Ochrona przed krzywdzeniem
1. Reaguj za każdym razem, kiedy jesteś świadkiem krzywdzenia lub podejrzewasz krzywdzenie dziecka.
2. Jeśli jesteś świadkiem nieszanowania granic dziecka, mówienia nieprawdy, straszenia, umniejszania znaczenia potrzeb i problemów dziecka oraz łamania niniejszego Standardu ze strony rodzica/opiekuna lub personelu, zwróć uwagę na niestosowne zachowanie i przypomnij o obowiązujących zasadach.
3. Jeżeli coś w zachowaniu dziecka lub rodzica/opiekuna budzi twój niepokój, poproś inną osobę
z personelu o obecność podczas badania/wizyty.
4. Staraj się o zachowanie bezpieczeństwa podczas pobytu w Szpitalu małoletniego pacjenta, reaguj, gdy widzisz, że obecność danej osoby może źle wpływać na dziecko. Weryfikuj odwiedzających i nie dopuszczaj do sytuacji by w oddziale znajdowały się osoby nieupoważnione.

Zachowania niedozwolone wobec małoletnich pacjentów ze strony personelu
1. Straszenie lub szantażowanie małoletniego w celu nakłonienia do współpracy.
2. Ignorowanie i bagatelizowanie potrzeb dziecka.

3. Ignorowanie, umniejszanie i zaprzeczanie odczuciom dziecka np. lęku przed bólem, strachu przed zabiegiem, niepewności co do nowej sytuacji.
4. Mówienie nieprawdy podczas wykonywania czynności medycznych, np. twierdząc, że coś nie będzie bolało, choć faktem jest, że ból może się pojawić.
5. Zakładanie, że dziecko i jego rodzice/opiekunowie wiedzą, jak działa placówka medyczna i jakie zasady w nich obowiązują. Reagowanie nerwowo na ich niewiedzę – w sposób zrozumiały i adekwatny do sytuacji należy wyjaśnić obowiązujące reguły.
6. Traktowanie dziecka lub jego rodziców/opiekunów jako osób nie będących w stanie zrozumieć medycznych informacji. Zadaniem personelu jest udzielenie informacji w sposób zrozumiały i adekwatny do poziomu intelektualnego oraz ogólnych możliwości poznawczych.
7. Dopuszczanie do sytuacji, w których niepełnoletni pacjenci i ich rodzice/opiekunowie czują się dyskryminowani, nierówno traktowani lub otrzymują niższy standard opieki – wystawianie pochopnej oceny in. przez pryzmat statutu społecznego, materialnego lub pochodzenia.
8. Stosowanie zachowań naruszających godność pacjentów.
9. Stosowanie wobec małoletnich przemocy w jakiejkolwiek formie.
10. Upokarzanie dziecka np. poprzez niestosowne komentarze, powierzchowną ocenę czy porównanie z innymi pacjentami.
11. Krzyczenie, zawstydzanie, obrażanie, wyzywanie, lekceważenie dziecka oraz jego rodziców lub opiekunów.
12. Naruszenie nietykalności cielesnej małoletnich.
13. Prowokowanie nieodpowiednich kontaktów z dziećmi – należy utrzymywać odpowiednie granice w kontaktach z nimi.
14. Kontaktowanie się prywatnymi kanałami komunikacji z małoletnimi pacjentami bez wiedzy i zgody rodziców.
15. Używanie w obecności pacjentów niestosownych żartów, wulgaryzmów, wykonywanie obraźliwych gestów i wypowiadanie treści o zabarwieniu seksualnym.
16. Naruszanie prawa pacjenta do intymności i prywatności.
17. Ujawnianie danych osobowych, danych szczególnie

chronionych tj. danych o stanie zdrowia
oraz wizerunku dziecka.

§ 6.
ZASADY OCHRONY WIZERUNKU I OCHRONA DANYCH OSOBOWYCH MAŁOLETNICH PACJENTÓW

1. Dane osobowe małoletniego dziecka podlegają ochronie na zasadach określonych w Rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych RODO).
2. Personel ma obowiązek zachowania w tajemnicy danych osobowych, które przetwarza oraz zachowania w tajemnicy sposobów ich zabezpieczenia, w szczególności przed nieuprawnionym dostępem, ujawnieniem, udostępnieniem, przekazaniem osobom do tego nieuprawnionym.
3. Dane osobowe dziecka są udostępniane wyłącznie osobom i podmiotom uprawnionym na podstawie przepisów prawa.
4. Utrwalanie wizerunku dziecka (filmowanie, fotografowanie, nagrywanie głosu dziecka) na terenie SPZOZ w Łukowie i jego upubliczniane, jest dopuszczalne za zgodą rodzica/opiekuna prawnego dziecka. Powyższe stosuje się również do przedstawicieli mediów przygotowujących materiały
na terenie Szpitala. Jeżeli wizerunek dziecka stanowi jedynie szczegół całości, takiej jak: zgromadzenie, krajobraz, publiczna impreza, zgoda rodzica/opiekuna nie jest wymagana.
5. Podanie przedstawicielowi mediów danych kontaktowych do opiekuna dziecka możliwe jest tylko za wiedzą i zgodą tego opiekuna.

§ 7.
WYMOGI DOTYCZĄCE BEZPIECZNYCH RELACJI MIĘDZY MAŁOLETNIMI, A W SZCZEGÓLNOŚCI ZACHOWANIA NIEDOZWOLONE

1. Personel SPZOZ w Łukowie zobowiązany jest do zwracania

szczególnej uwagi na nieprawidłowe zachowania małoletnich pacjentów względem siebie oraz do odpowiedniego i adekwatnego reagowania.
2. Małoletni powinni zachowywać się w sposób kulturalny zgodnie z zasadami porządkowymi określonymi w Szpitalu, w tym zgodnie z zasadami współżycia społecznego, a ich opiekunowie powinni w sposób należyty troszczyć się o przestrzeganie ww. zasad.
3. Do niedozwolonych działań małoletnich przebywających w Szpitalu należą w szczególności:
1) granie, rozpowszechnienie lub zachęcanie do grania w niebezpieczne gry;
2) nakłanianie innych do przemocy lub samookaleczenia;
3) rozpowszechnianie treści niebezpiecznych lub niedozwolonych w tym:
a) treści obrazujących przemoc, obrażenia fizyczne lub śmierć np. wypadki drogowe, okrucieństwo wobec zwierząt;
b) treści nawołujących do samookaleczeń lub samobójstw, bądź zachowań szkodliwych dla zdrowia, czy też zażywania niebezpiecznych substancji;
c) treści dyskryminujących, zawierających postawy wrogości, nienawiści;
d) treści pornograficznych;
e) stosowanie cyberprzemocy;
f) uprawnianie mowy nienawiści;
g) rozpowszechnianie wizerunku innych pacjentów i innych osób przebywających w Szpitalu bez ich zgody.

§ 8.
ZASADY KORZYSTANIA Z URZĄDZEŃ ELEKTRONICZNYCH Z DOSTĘPEM DO SIECI INTERNET
PROCEDURY OCHRONY DZIECI PRZED TREŚCIAMI SZKODLIWYMI I ZAGROŻENIAMI W SIECI INTERNET ORAZ UTRWALONYMI W INNEJ FORMIE

1. Na terenie Szpitala dziecko korzysta z Internetu za zgodą rodzica/opiekuna i na udostępnionym przez niego urządzeniu.
2. Pacjenci posiadają telefony komórkowe oraz inny sprzęt

elektroniczny na własną odpowiedzialność i za zgodą rodziców/opiekunów prawnych.
3. Małoletni ma prawo korzystać z telefonu komórkowego oraz innych urządzeń elektronicznych, o ile korzystanie z ww. urządzeń nie zakłóca spokoju innych pacjentów i nie wpływa negatywnie na proces diagnostyczno-terapeutyczny.
4. Szpital nie ponosi odpowiedzialności za zaginięcie lub zniszczenie, czy kradzież sprzętu, o ile nie jest on przekazany do depozytu szpitalnego.
5. W sytuacji zauważenia przez personel odtwarzania niebezpiecznych treści na urządzeniach prywatnych, fakt ten podlega zgłoszeniu rodzicowi/opiekunowi celem wdrożenia działań zapobiegawczych.
6. W przypadku podejrzenia skrzywdzenia dziecka z wykorzystaniem nowoczesnych technologii, w tym za pomocą sieci Internet (np. upublicznianie wizerunku dziecka w sposób krzywdzący lub ośmieszający go – cyberprzemoc) podejmuje się działania zgodnie z zasadami opisanymi w **§** 9.

§ 9.
ZASADY PODEJMOWANIA INTERWENCJI W SYTUACJI PODEJRZENIA KRZYWDZENIA LUB POSIADANIA INFORMACJI O KRZYWDZENIU MAŁOLETNIEGO

Formy krzywdzenia
Zagrożenie bezpieczeństwa małoletniego pacjenta może przybierać różne formy:
1. popełniono przestępstwo na szkodę dziecka (np. wykorzystanie seksualne, znęcanie się nad dzieckiem);
2. doszło do innej formy krzywdzenia, niebędącej przestępstwem, takiej jak np. krzyk, kary fizyczne, poniżanie;
3. doszło do zaniedbania potrzeb życiowych dziecka (np. związanych z żywieniem, higieną czy zdrowiem).

Podjęcie interwencji – zasady ogólne
1. Każda osoba z personelu SPZOZ w Łukowie zobowiązana jest do reagowania w przypadku podejrzenia, że małoletniemu pacjentowi dzieje się krzywda.

2. Fakt zidentyfikowania objawów krzywdzenia u dziecka podlega obowiązkowemu odnotowaniu
w dokumentacji medycznej.
3. Źródłem krzywdy dziecka może być zachowanie osoby będącej członkiem personelu SPZOZ
w Łukowie, zachowanie rodziców lub opiekunów prawnych dziecka, bądź innej osoby bliskiej, a także innych dzieci.
4. Każda osoba podejrzewająca krzywdzenie dziecka raportuje ten fakt kierownikowi komórki organizacyjnej, w której jest zatrudniona lub bezpośredniemu przełożonemu. Za prowadzenie interwencji odpowiada kierownik lub inna osoba wskazana na stałe lub doraźnie.
5. W przypadku, gdy do ujawnienia krzywdzenia dziecka w oddziale szpitalnym doszło po godzinach pracy kierownika oddziału/ordynatora, a sprawa wymaga pilnego działania, osobą odpowiedzialną za prowadzenie interwencji jest lekarz dyżurny danego oddziału.
6. Podejrzenie krzywdzenia dziecka oraz podejmowane interwencje każdorazowo podlegają raportowaniu do Dyrektora SPZOZ w Łukowie oraz do Pełnomocnika ds. Jakości.
7. Pełnomocnik ds. Jakości prowadzi w formie elektronicznej rejestr przypadków zgłoszeń dotyczących podejrzenia krzywdzenia małoletniego oraz interwencji inicjowanych przez pracowników Szpitala. Rejestr zawiera m.in. następujące dane:
1) imię i nazwisko małoletniego;
2) datę i miejsce interwencji, osobę interweniującą;
3) rodzaj krzywdzenia, osobę krzywdzącą lub podejrzaną o krzywdzenie małoletniego;
4) zastosowane procedury i formy pomocy małoletniemu;
5) powiadomione osoby, instytucje, organy zewnętrzne.
8. Po podjęciu właściwych dla zdarzenia interwencji opisanych poniżej, dalsze kroki postępowania podejmowane są przez uprawnione organy (sąd, Policję, prokuraturę, OPS).

Postępowanie w przypadku podejrzenia przemocy – w sytuacji naruszenia ze strony rodzica/opiekuna

1. W przypadku podejrzenia, że życie dziecka jest zagrożone

lub grozi mu ciężki uszczerbek na zdrowiu z uwagi na stosowanie wobec niego przemocy domowej, a w rodzinie są lub mogą być inne dzieci, należy niezwłocznie poinformować Policję dzwoniąc pod numer 112. Poinformowania służb dokonuje członek personelu, który pierwszy powziął informację o zdarzeniu.
2. W przypadku podejrzenia, że opuszczenie przez dziecko SPZOZ w Łukowie w towarzystwie rodzica lub opiekuna prawnego będzie godziło w dobro dziecka, w tym zagrażało jego bezpieczeństwu, należy uniemożliwić oddalenie się dziecka i niezwłocznie wystąpić do sądu rodzinnego o wydanie odpowiednich zarządzeń opiekuńczych.

Podejrzenie popełnienia przestępstwa

1. W przypadku interwencji dotyczącej podejrzenia popełnienia przestępstwa, w tym czynu karalnego przez osobę poniżej 17 roku życia na szkodę dziecka, należy sporządzić pisemne zawiadomienie
i przesłać go do najbliższej jednostki Policji lub prokuratury.
2. Zawiadomienie powinno zawierać:
1) dane pokrzywdzonego – imię, nazwisko, adres zamieszkania, PESEL lub datę urodzenia;
2) dane potencjalnego sprawcy – imię, nazwisko, adres zamieszkania, o ile to możliwe PESEL, data urodzenia, relacja wobec dziecka (ojciec, matka);
3) szczegółowy opis zdarzenia (okoliczności, wyniki badania, opis obrażeń).

Przemoc domowa

1. W przypadku podejrzenia stosowania przemocy domowej lub zgłoszenia dokonanego przez świadka przemocy domowej, należy wszcząć procedurę „Niebieskie Karty”.
2. Osoba wszczynająca procedurę dokonuje wstępnej diagnozy sytuacji w związku z zaistnieniem uzasadnionego podejrzenia stosowania przemocy domowej i przeprowadza rozmowę z osobą doznającą przemocy domowej, a także, w miarę możliwości, z osobą stosującą przemoc.

Następnie wypełnia formularz Niebieska Karta – A i odsyła go do Zespołu Interdyscyplinarnego właściwego dla miejsca zamieszkania osoby doświadczającej przemocy domowej.

Inne formy krzywdzenia nie stanowiące przemocy domowej ani przestępstwa

1. W przypadku, gdy doszło do zaniedbania potrzeb życiowych dziecka lub doszło do innego zagrożenia dobra dziecka ze strony rodziców lub opiekunów prawnych należy wystąpić do sądu rodzinnego właściwego ze względu na miejsce zamieszkania dziecka o wgląd w sytuację dziecka.
2. W przypadku, gdy dziecko doznaje innej formy krzywdzenia na jego szkodę ze strony innego dziecka należy wystąpić do sądu rodzinnego o wgląd w sytuację dziecka krzywdzącego.
3. Gdy zachowanie nie stanowi przemocy domowej lub nie wiemy, jak je zakwalifikować – należy wystąpić do sądu rodzinnego właściwego dla miejsca zamieszkania dziecka o wgląd w sytuację rodziny.

Krzywdzenie ze strony personelu

1. W przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka ze strony członka personelu należy niezwłocznie odsunąć tę osobę od wszelkich form kontaktu z małoletnimi, aż do czasu wyjaśnienia sprawy.
2. W sytuacji, gdy krzywdzenia dziecka dopuścił się kierownik komórki organizacyjnej/osoba odpowiedzialna za interwencję wówczas osoba, która dostrzegła krzywdzenie przekazuje informację o tym fakcie bezpośrednio do Dyrektora SPZOZ w Łukowie. W takim przypadku za prowadzenie interwencji odpowiedzialny jest Dyrektor lub osoba przez niego wyznaczona, do którego stosuje się wszelkie zapisy dotyczące kierownika komórki przewidziane niniejszą procedurą.
3. W przypadku powzięcia informacji o:
1) wszczęciu lub prowadzeniu wobec członka personelu postępowania karnego o przestępstwa przeciwko wolności seksualnej lub przestępstwa przeciwko małoletniemu,
Dyrektor SPZOZ w Łukowie niezwłocznie odsuwa taką osobą od

wszelkich form kontaktu z małoletnimi aż do czasu prawomocnego zakończenia postępowania;
2) skazania członka personelu za przestępstwa wskazane powyżej, Dyrektor SPZOZ w Łukowie niezwłocznie rozwiązuje z tą osobą umową będącą podstawą zatrudnienia lub odwołuje ją ze stanowiska.

Sytuacje niejasne lub wątpliwe
W przypadkach niejasnych lub wątpliwych osoba odpowiedzialna za interwencję konsultuje sprawę z co najmniej dwiema osobami z personelu, w tym, jeśli ma taką możliwość z psychologiem. Osoba odpowiedzialna za prowadzenie interwencji może rozmawiać z osobami zaangażowanymi, w tym dzieckiem, osobą podejrzewaną o krzywdzenie i świadkami.

§ 10.
OBOWIĄZKI PERSONELU W ZWIĄZKU Z WDROŻENIEM STANDARDÓW OCHRONY MAŁOLETNICH

Każda osoba z grona personelu SPZOZ w Łukowie zobowiązana jest do zapoznania się ze Standardami oraz do potwierdzenia tego faktu poprzez złożenie stosowanego oświadczenia potwierdzającego zaznajomienie się z ich treścią, ich zrozumienie, akceptację i przyjęcie do bezwzględnego stosowania.

§ 11.
ZASADY I SPOSÓB UDOSTĘPNIANIA RODZICOM ALBO OPIEKUNOM PRAWNYM LUB FAKTYCZNYM ORAZ MAŁOLETNIM STANDARDÓW DO ZAZNAJOMIENIA SIĘ Z NIMI I ICH STOSOWANIA

1.Ogłoszenie Standardów następuje poprzez udostępnienie ich na stronie internetowej SPZOZ
w Łukowie, pod adresem www.spzozlukow.pl oraz wywieszenie ich wersji papierowej na tablicach informacyjnych dla pacjentów.
2. Dodatkowo, w powyższych lokalizacjach, udostępnione zostały broszury na temat możliwości uzyskania pomocy oraz numery bezpłatnych telefonów zaufania dla dzieci i młodzieży.

§ 12.
ZASADY PRZEGLĄDU I AKTUALIZACJI STANDARDÓW

1. Osobą odpowiedzialną za nadzór nad Standardami jest Pełnomocnik ds. Jakości.
2. Pełnomocnik ds. Jakości co najmniej raz na dwa lata dokonuje oceny Standardów w celu zapewnienia ich dostosowania do aktualnych potrzeb oraz zgodności z obowiązującymi przepisami, a w razie potrzeby dokonuje aktualizacji tego dokumentu.
3. Wnioski z przeprowadzonej oceny są dokumentowane i przedstawiane do zatwierdzenia Dyrektorowi SPZOZ w Łukowie.

INFORMACJE DLA MAŁOLETNICH PACJENTÓW
Zasady relacji pacjent-personel skierowane do dzieci

JESTEŚ DLA NAS WAŻNY!!! NASZYM CELEM JEST LECZENIE I POMAGANIE.
ROBIMY WSZYSTKO, ABYŚ CZUŁ/A SIĘ U NAS JAK NAJLEPIEJ.

- Możesz nam powiedzieć, jak powinniśmy się do Ciebie zwracać.
- Masz prawo wiedzieć, jak nazywa się osoba, która Cię leczy i czym się zajmuje. Jeśli sama zapomni się przedstawić, możesz ją o to spytać.
- Nasz personel jest po to, aby pomagać dzieciom i udzielać im wsparcia. Jeśli masz jakiekolwiek pytania lub prośby zwróć się do któregoś z naszych pracowników.
- Jeżeli czegoś nie rozumiesz lub nie wiesz na czym polega Twoje leczenie, w jaki sposób przebiegać ma zabieg lub diagnostyka, a chcesz się tego dowiedzieć – pytaj śmiało! Postaramy się to wyjaśnić.
- Chcemy, żebyś zawsze czuł/a, że Twoje zdrowie, potrzeby i uczucia są dla nas ważne.
- Jeśli chcesz powiedzieć nam o tym, co Ci się podoba lub nie podoba w naszym zachowaniu, w Poradni, Pracowni czy

w Szpitalu – zrób to. Postaramy się wysłuchać Cię z uwagą.

- Staramy się wykonywać badania w taki sposób, aby nie sprawić Ci bólu, nie zawsze jest to możliwe, czasami musimy działać szybko w trosce o Twoje zdrowie. Będziemy Cię traktować z szacunkiem. Nie będziemy Ci mówić, że nie boli, jeśli może zaboleć.
- Jeżeli jest Ci smutno, tęsknisz za kimś, po prostu powiedz nam o tym, postaramy się Ci pomóc. Jeżeli potrzebujesz przytulenia lub pocieszenia, możesz nas o to poprosić. Nie zawsze będziemy mogli dać Ci tyle czasu, ile potrzebujesz, ale będziemy się starać. Nie będziemy Cię przytulać bez Twojej zgody.
- Będziemy starali się pytać Cię o zdanie w sprawach, w których możemy dać Ci wybór.
- Twoja mama, tata lub Twój opiekun może być z Tobą w Szpitalu i zostać na noc, jeśli tego potrzebujesz.
- Jeżeli zostaniesz na noc w Szpitalu, będziemy szanować Twoją potrzebę odpoczynku: postaramy się nie hałasować, nie razić Cię światłem i nie budzić kiedy nie będzie to konieczne.
- Twoja przytulanka też może zostać z Tobą, o ile nie jest zbyt duża i nie wydaje głośnych dźwięków.

PROSIMY CIĘ PAMIĘTAJ, ABY PRZEBYWAJĄC W NASZYM SZPITALU:

- zachowywać się kulturalnie;
- szanować innych, w tym swoich rówieśników;
- przestrzegać obowiązujących zasad i reguł porządkowych;
- wykonywać polecenia naszego personelu;
- szanować sprzęt i zabawki znajdujące się w Szpitalu;
- nie hałasować.

O CZYM JESZCZE WARTO WIEDZIEĆ:

Jeżeli wydarzyło się coś, co Cię niepokoi, ktoś Cię skrzywdził lub przekroczył Twoje granice, możesz o tym powiedzieć naszemu pracownikowi i poprosić o pomoc. Postaramy się rozwiązać Twój

problem w taki sposób, abyś czuł/a się bezpiecznie.

Gdzie szukać pomocy? Telefony zaufania dla dzieci, młodzieży i dorosłych:
112 Telefon alarmowy w sytuacji zagrożenia życia lub zdrowia
116 111 Telefon zaufania dla dzieci i młodzieży Fundacji Dajemy Dzieciom Siłę
800 121 212 Dziecięcy Telefon Zaufania Rzecznika Praw Dziecka
800 121 212 Dziecięcy Telefon Zaufania Rzecznika Praw Dziecka
800 702 222 Centrum wsparcia dla osób, które są w stanie kryzysu psychicznego
116 123 Kryzysowy telefon zaufania dla dorosłych
22 484 88 01 Antydepresyjny telefon zaufania Fundacji Itaka
Telefony zaufania funkcjonują po to, aby dać Ci wsparcie. Dyżurują przy nich osoby, które chętnie Cię wysłuchają i pomogą w trudnej dla Ciebie sytuacji.